

Til lovforslag nr. L 42. Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 11. maj 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m.v. og lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til kulturministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Bibliotekarforbundet,
Bibliotekarforbundets Faggruppe af Musikbibliotekarere,
Bibliotekslederforeningen,
Børnebibliotekarernes Faggruppe,
Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer,
Dansk Kunstnerråd,
Frederiksborg Amts Biblioteksforening,
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, FTF,
Helsingør Kommune, Biblioteksforvaltningen,
HK/Kommunal,
Kassetteudvalget,
Kommunernes Landsforening,
Nordisk Populærautorunion,
Randers Bibliotek og
Repræsentantskabet for Statens Musikråd

Der er af kulturministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer

af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Lovforslaget er helt igennem akulturelt:

Det bryder med den internationalt accepterede holdning: at folkebibliotekers materiale skal stilles vederlagsfrit til rådighed for alle uanset økonomi, uddannelse, social status og alder.

Det indeholder en beregning, som hviler på den antagelse, at folkebibliotekernes udlån af musikbærende materialer vil gå ned med 30 pct.

Det trækker kunstige skillelinjer mellem materialekategorierne og er præget af en antikveret holdning til betydningen af musik i forhold til betydningen af bogligt materiale.

Det betragter det fine udlån af musik fra folkebibliotekerne som en slags »overforbrug«, som om man kunne tale om overforbrug i forbindelse med benyttelse af kulturtilbud.

Det indebærer et »tyveri« fra ophavsmændene, idet det ved et fikst håndgreb indfortolker to betydninger i ordet »udlejning«: et, når der er tale om det udlån, der mod betaling kan foregå fra folkebiblioteker, et andet, når man lejer musikbærende materialer i anden forbindelse.

Dertil kommer, at konsekvenserne af lovforslaget med hensyn til udlån mod betaling af videogrammer er helt uafklarede, ligesom der heller ikke foreligger noget grundlag, hvorpå man kan beregne den eventuelle betaling for »særlige serviceydelse«. Her venter man i